

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2020r.

sprawy **B. C.**

obwinionej z art. 66§1 k.w.

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść obwinionej

od prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 6 sierpnia 2018r.,

sygn. akt II W (...) umarzającego postępowanie w sprawie

p o s t a n o w i ł:

1. uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L.,

2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L. postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2018r. w sprawie o sygn. akt II W (...) na podstawie art. 5§1 pkt 2 k.p.w. w zw. z art. 17§1 k.w. umorzył postępowanie przeciwko B. C. obwinionej o to, że w dniu 26 marca 2018r. około godziny 15:15 w miejscowości L., ze swawoli, chcąc wywołać niepotrzebne czynności, telefonicznie zgłosiła na Policję interwencję dotyczącą nieprawdziwych zdarzeń, które spowodowały niepotrzebne czynności Policji. Powyższe wykroczenie Sąd zakwalifikował jako czyn z art. 65§1 i §2 k.k. Podstawę umorzenia postępowania w niniejszej sprawie stanowiła treść opinii sądowo – psychiatrycznej z dnia 29 lipca 2018r., w konkluzji której stwierdzono, że w chwili popełnienia

zarzucanego czynu B. C. miała zniesioną zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. W przedmiotowej opinii wskazano ponadto, że stan zdrowia psychicznego B. C. umożliwia jej branie udziału w toczącym się przeciwko niej postępowaniu, jednak ze względu na utrzymujące się objawy choroby, nie jest ona w stanie prowadzić swojej obrony w sposób samodzielni i rozsądny.

Powyższe postanowienie uprawomocniło się nie będąc skarżone przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego orzeczenia, na korzyść B. C., wniosł Prokurator Generalny, zarzucając w niej:

- rażące naruszenie przepisu prawa procesowego, to jest art. 21§1 pkt 2 k.p.w., polegające na pozbawieniu obwinionej B. C. obligatoryjnej obrony, mimo zaistnienia okoliczności uzasadniających wątpliwości co do jej poczytalności, poprzez zaniechanie ustanowienia dla wymienionej obrońcy z urzędu, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 104§1 pkt 6 k.p.w.;
- rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 4§1 k.p.w., art. 5§1 pkt 2 k.p.w. w zw. z art. 17§1 k.w., art. 36§1 k.p.w. i art. 32§5 k.p.w. w zw. z art. 94§1 pkt 5 k.p.k., polegające na wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania z powodu niepoczytalności obwinionej w sytuacji, gdy odstąpiono od zbadania, czy B. C. jest sprawcą zarzucanego jej wnioskiem o ukaranie czynu, bez ujawnienia i oceny dowodów przeprowadzonych w toku postępowania wyjaśniającego, przez co pozbawiono wymienioną prawa do rzetelnego procesu i naruszono jej prawo do obrony.

Podnosząc wskazane zarzuty skarżący wniosł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie w istocie doszło do rażącego naruszenia art. 21§1 pkt 2 k.p.w. Niewątpliwie B. C. w toczącym się postępowaniu nie ustanowiła obrońcy z wyboru, zaś Sąd, pomimo jednoznacznej w wymowie treści opinii sądowo - psychiatrycznej, zaniechał wyznaczenia obwinionej obrońcy z urzędu. Powyższe

uchybiecie, stanowiące bezwzględną przesłankę odwoławczą określoną w art. 104§1 pkt 6 k.p.w., co już samo w sobie musiało skutkować uchyleniem orzeczenia. Na marginesie jedynie zważyć należy, że w przedmiotowej sprawie Sąd nie ustrzegł się również szeregu innych uchybień, o których mowa w treści kasacji. Jednakże stosownie do treści art. 436 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. rozpoznanie kasacji należało ograniczyć do rozważenia pierwszego z zarzutów, bowiem z uwagi na charakter dostrzeżonego uchybienia, było to wystarczające do wydania orzeczenia.

Z tych też przyczyn konieczne stało się uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w L. do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy, mając na względzie uwagi poczynione w niniejszym uzasadnieniu, winien z należytą starannością i z zachowaniem wszelkich przewidzianych prawem gwarancji procesowych ponownie rozpoznać przedmiotową sprawę.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.